

Grad, at Regeringen har stillet sig paa det Grundlag, der skabtes ved Tjenestetidsreglerne af 1919, og jeg er overbevist om, at det er overordentlig lykkeligt, at den store Sparekommission har udført sit Arbejde paa dette Grundlag. Derved er det lykkedes i Fordragelighed og med god Villie at gennemgaa disse Regler og rette saadanne Skævheder, som altid vil vise sig ved Gennemførelsen af en saa stor Reform som den, der faktisk her var Tale om. Naar den højtærede Finansminister har opgivet de Bespareser, som man mener vil fremkomme paa Grundlag af denne Kommissionsbetænkning, til 14 Mill. Kr., maa jeg sige, at jeg har rigtignok mine store Tvivl i den Henseende. Og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om han er i Stand til noget nærmere at specificere, hvordan disse 14 Mill. Kr. fremkommer. Ikke alene er Forholdet det, som der ogsaa blev gjort opmærksom paa af det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at der her i Virkeligheden er Tale om Penge, som vi allerede har haft Glæde af at spare paa andre Omraader, nemlig i Postspareudvalget og i Jernbanespareudvalget, og vi kan jo ikke blive ved at glæde os over de samme Millioner; men selv om vi vilde regne med, hvad disse Forslag her vil udgøre i Millioner, uden Hensyn til, at vi tidligere har haft med disse Millioner at gøre, tror jeg dog ikke, vi kommer til det Beløb. Jeg vil altsaa spørge den højtærede Finansminister, om han vil være i Stand til at specificere, hvorledes disse Beløb fremkommer, hvor meget der fremkommer ved Ændringer i Tjenestetiden, hvor meget ved Bespareser i Overarbejdspenge, hvor meget ved Bespareser i de særlige Ydelser, hvor meget ved de nye Regler om Flyttegodtgørelse og hvor meget ved de nye Regler vedrørende Sygdom. — Jeg skal hermed tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal udtale min Glæde over den Modtagelse, Lovforslaget har fundet i dette høje Ting fra de forskellige Partiordføreres Side. Den svarer ganske nøje til den Aand, der gik igennem mine Forhandlinger med Tjenestemandorganisationerne, og jeg kan, som sagt, kun glæde mig over, at en lignende Betragtningssmaade har fundet Udtryk fra samtlige Partiers Side i denne Sal.

Til det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen vil jeg sige, at de forskellige

Forslag paa Finanslöven jo som altid maatte stilles under Hensyn til de gældende Love, og dette Lovforslag var ikke gældende Lov den Gang. Men jeg venter at det, der her nu, forhaabentlig om kort Tid, vil være gennemført, vil kunne finde Udtryk i forskellige Ændringer paa Finanslöven.

Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at det, der her blev gennemført, var i nøje Overensstemmelse med Ordningen af 1919. Ja, det er jo, som man tager det. Det, der har været Programmet for Sparekommissionen, og det, der har været Regeringens Program, var Gennemførelsen af en effektiv 8 Timers Arbejdsdag. Jeg tror ikke, det med nogen Ret vil kunne siges, at en saadan Gennemførelse af den effektive 8 Timers Arbejdsdag har fundet Sted tidligere — ellers vilde heller ikke de betydelige Bespareser kunne fremkomme, som ogsaa det ærede Medlem indrømmede vil fremkomme ved dette Lovforslag. Det principielt vigtige i Lovforslaget er jo, at man saa klart og bestemt fastslaar dette Princip; det, der blev kritiseret ved den tidligere Ordning, var ikke saa meget Princippet som den Maade, hvorpaa det var gennemført. Men jeg skal ikke uddybe dette for ikke at gøre noget Skaar i den Enighed, der ellers synes at være til Stede.

Hvad de Tal angaar, som jeg nævnte ved Lovforslagets Fremsættelse, er det jo klart, at de kun kunde bero paa et Skøn; saa meget mere som de forskellige Forslag, her er stillet, maatte suppleres ved særlige Aftaler paa de særlige Omraader gennem Forhandlinger, der af Trafikministeren er ført med de forskellige Trafiketater. Jeg kan for øvrigt sige, at disse Forhandlinger har ført til det Resultat, at der ogsaa der er opnaaet Enighed med Hensyn til den nærmere Gennemførelse, og Enighed fuldstændig i Lovforslagets Aand. Tallet de 15 Mill. Kr. har jeg naturligvis ikke personlig kunnet udregne, lige saa lidt som jeg har Specificationer i saa Henseende — det kunde heller ikke have, forinden de nærmere Aftaler var sluttet, og forinden det viser sig, hvorledes de føres ud i Livet. Men jeg har kunnet basere dette Tal paa den bedste Autoritet i den Art Sager, der findes, en Autoritet, som sikkert hverken det ærede Medlem Hr. Dahlgaard eller det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte vil underkende, nemlig Raadsformand Kofoed, der for det første er Formand for Lønningsraadet og dernæst har været Formand for Sparekom-